

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Kristýna Švárová

Název práce: Abe's and Trump's Legacy? The Strategic Narrative of the Indo-Pacific

Obor/Rok: MV 2024

Autor/ka posudku (oponent práce): Michal Parížek

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	8
	Teoretický konceptuální rámec	30	26
	Metodologie, analýza argumentace	40	31
<i>Celkem</i>		80	65
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	9
	Styl	5	5
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	19
CELKEM		100	84

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Kristýna Švárová napsala kvalitní, empiricky bohatou diplomovou práci na politicky vysoce relevantní téma strategických narativů Japonska a USA k Indo-Pacifiku. Text je poctivě zpracován, analýza je opřena o relevantní koncepty, empiricky je práce solidně podložena zjevnou detailní znalostí autorky daného regionu a tématu.

Práce má několik relativně slabších míst. Zaprvé, práce se věnuje strategickým narativům Indo-Pacifiku, ale je z ní patrná jistá konceptuální nejasnost, kdy by šlo z textu pojem strategických narativů (Miskimmon et al, Freedman) místy zaměnit za rámce (frames) nebo dokonce „vize“ Indo-Pacifiku u daných aktérů. Pojem narativu je poměrně specifický, obsahuje v sobě očekávání jakéhosi kauzálně orientovaného příběhu, který identifikuje problém vysvětluje ho, nabízí řešení. U této práce lze na řadě míst spíše vidět orientaci na konkrétní rámce nebo vize daných aktérů, nikoliv ucelené narativy. Z mého pohledu je toto volnější užívání konceptu narativu v pořádku, ostatně v empirické literatuře na strategické narativy je vidět někdy také, ale konstatuji, že z práce není nutně vidět, co specificky narativního vlastně studuje (oproti právě jednodušším konceptům jako je mediální rámec).

Zadruhé, práce se oproti projektu přesunula od diskurzivní analýzy (p. 24) k obsahové analýze. Z mého pohledu je toto v pořádku, ale práce zdá se přijímá skutečně hodně úzké, mechanické pojetí obsahové analýzy (viz definice Beneše) do značné míry spočívající v pouhém „počítání klíčových slov“. Takto úzce pojatá obsahová analýza k zachycení ucelených narativů podle mě vhodná není, právě proto, že narativy předpokládají ucelenější argumentaci. To, že je empirická analýza pomocí obsahové analýzy kolem str 52 založená na detekci konkrétních klíčových slov, vidím jako neoptimální. Práce mohla místo jednoduchého schématu systémové narativy – národní narativy – věcné (issue) narativy použít kódovací schéma, které by šlo po konkrétních prvcích jednotlivých narativů (např. „Indický a Tichý oceán tvoří geopoliticky jednotku – Indo-Pacifik“, „pokud se Čína mění na námořní mocnost, je zájmem USA a Japonska udržovat v Indo-Pacifiku silnější přítomnost“,...). Zkrátka místo detekce zcela obecných narativů hledat výskyty těchto konkrétních argumentů, o které se strategie USA a Japonska opírá.

Zatřetí, samotná obsahová analýza (výsledky na str. 52-54) je pojatá poměrně minimalisticky a fakticky spíše doplňuje jinak velmi bohatý a věcně zajímavý popis strategií USA a Japonska a ukázky jednotlivých prvků jejich narativů. Obsahová analýza je sice deklarována jako primární metoda, ale v praxi je jednak interpretačně slabší – např. tabulky na str. 52-54 nejsou nijak detailně rozvedeny, není z nich nic zásadního odvozováno – a jednak vlastně nepřináší oproti okolnímu rozsáhlému deskriptivnímu rozboru moc nového. Ostatně i autorka ukazuje, že vlastně obsahová analýze jen potvrzuje, co už předem očekávala.

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Začtvrté, hlavní poznatek, že zatímco japonský strategický narativ se orientuje na regionální bezpečnost a systém, americký primárně na národní zájmy USA, vnímám jako poněkud problematický. Autorka empiricky zkoumá období administrativ Abého a Trumpa. Kódovací schéma je hodně minimalistické – rozlišuje jen národní, systémové a věcné narativy. Vzhledem k celkové zahraničně-politické orientaci a profilaci Trumpovy administrativy není překvapivé, že ve strategických dokumentech z té doby nacházíme u USA primárně odkazy na národní zájmy USA. Trump z tvrdé obhajoby národních zájmů USA udělal silný marketingový nástroj. Bylo by zvláštní, kdyby se toto neprojevalo i v této empirické analýze. Myslím, že stojí za úvahu, jestli by např. strategické narativy z období Obamovy nebo Bidenovy administrativy nevyznívali odlišně, podobněji k těm japonským.

Vedlejší kritéria:

Práce je velice kvalitně napsána, stylisticky a jazykově je na vysoké úrovni. Má logickou strukturu a je bohatě podložena prací s relevantními zdroji.

Vyjádření k plagiariismu: Práce nevykazuje znaky plagiariismu.

Celkové hodnocení:

Kristýna Švárová napsala celkově velice solidní diplomovou práci, která přináší originální rozbor strategických narativů USA a Japonska k Indo-Pacifiku. Silnou stránkou práce je zjevná orientace autorky v tématu a empirická bohatost. Relativně slabší stránkou je spíše slabší samotná obsahová analýza, která spíše doplňuje jinak bohatý kvalitativní rozbor relevantních dokumentů, než že by stála v samotném jádru práce.

Výsledná známka: B

Podpis: